

מקור המאמר בזהר פרשת ויקהל דף רג ע"ב - רד ע"א
סוד איסור הדלקת אש בשבת

תָּא חַוִּי, כִּיּוֹן דְּעָאֵל שַׁבְּתָא, וְאַתְּטַמְר הֵהוּא
מְדוּרָא, כָּל אֲשִׁין דְּאֲשָׂא קְשִׂיא אֶתְטַמְרוּ
וְאַתְּכַפִּיין, וְאַפִּילוּ אֲשָׂא דְגִיּהֲנָם, וְחִיּוּבִין דְּגִיּהֲנָם,
אִית לֹון גֵּיּחָא. וְכֹלָא תַתָּא וְעִילָא אִית לְהוּ גֵּיּחָא.
כַּד נָפַק שַׁבְּתָא, וּמְבַרְכִין יִשְׂרָאֵל עַל נוֹרָא, כִּדִּין
נְפִיקוּן כָּל אֲשִׁין דְּמִתְטַמְרוּן, כָּל חַד וְחַד לְאַתְרֵיהּ.
וּבְגִין דְּלֹא לְאַתְעָרָא אֲשָׂא אַחֲרָא, כְּתִיב ^(שמות לה) לֹא
תִבְעֶרוּ אֵשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, וְהָא
אוּקְמוּהָ, אֲשָׂא דְּמִדְבַּחָא אֲמַאי.

אַלָּא כַּד עָאֵל שַׁבְּתָא, כְּרוּזָא קָרִי בְּכוּלְהוּ רְקִיעִין,
אַתְתְּקִנוּ רְתִיבִין, אַתְתְּקִנוּ מִשְׁרִיין, לְקַדְמוֹת
מְאִרִיכוּן. כִּדִּין נָפִיק חַד רוּחָא מִסְטָרָא דְדָרוּם,
וְהֵהוּא רוּחָא אֶתְפָּרֵשׁ ^(דף ר"ד ע"א) עַל כָּל אֵינוּן חִילִין
וּמִשְׁרִיין דְּלִסְטֵר יְמִינָא, וְאַתְלַבְּשָׁן בֵּיהּ, וְהֵהוּא
רוּחָא אֶקְרִי לְבוּשָׂא דִיקָר דְּשַׁבְּתָא. כִּדִּין פְּתוּרִי
דְהָאִי עֲלָמָא, מִתְתַקְנָן בְּחַד הַיְכָלָא. זַפְּאָה חוּלְקִיָּה
דְהֵהוּא בַר גָּשׁ, דְּסְדוּרָא דְפְתוּרִיָּה אֶתְחַוִּי תַמָּן
כְּדָקָא יָאוֹת, וְקִיּמָא כֹּלָא מִתְתַקְנָא, בְּלֹא כְּסוּפָא,
אֵינוּשׁ כְּפּוּם חִילִיָּה.

בֹּא וּרְאֵה, כִּיּוֹן שְׁנַכְנַסְתָּ
שַׁבָּת וְנִטְמַנְתָּ אוֹתָהּ מְדוּרָה,
כָּל הָאֲשִׁים שֶׁל הָאֵשׁ הִקְשָׂה
נִטְמַנּוֹת וְנִכְנַעוֹת, וְאַפְלוּ אֵשׁ
הַגִּיּהֲנָם וְהַרְשָׁעִים שֶׁבְּגִיּהֲנָם
יֵשׁ לָהֶם מְנוּחָה, וְכֹלָם מְעַלָּה
וּמְטָה יֵשׁ לָהֶם מְנוּחָה.
כְּשִׁיזְצֵאת שַׁבָּת וַיִּשְׂרָאֵל
מְבַרְכִים עַל הָאֵשׁ, אִז
יוֹצְאִים כָּל הָאֲשִׁים
שֶׁטְמוּנִים, כָּל אֶחָד וְאֶחָד
לְמִקְוָמוֹ. וְכִדִּי שְׁלֹא לְעוֹרֵר
אֵשׁ אַחֲרֵת, כְּתוּב לֹא תִבְעֶרוּ
אֵשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם
הַשַּׁבָּת, וְהָרִי פִּרְשׁוּהָ, וְאֵשׁ
הַמִּזְבֵּחַ לְמָה?

אַלָּא כְּשִׁנְכַנְסְתָּ שַׁבָּת, כְּרוּז
קוּרָא בְּכָל הַרְקִיעִים:
הַתְתַקְנוּ מְרַכְבוֹת, הַתְתַקְנוּ
מִחְנוֹת כְּנֶגֶד רְבוּנְכֶם. אִז
יוֹצֵאת רוּחַ אַחַת מִצֵּד
הַדָּרוּם, וְאוֹתָהּ רוּחַ נְפָרְשֵׁת
עַל כָּל אוֹתָם חִילוֹת וּמִחְנוֹת
שֶׁל צֵד יְמִין, וּמִתְלַבְּשׁוֹת בּוֹ,
וְאוֹתָהּ רוּחַ נְקָרָאת לְבוּשׁ
כְּבוֹד שֶׁל שַׁבָּת. אִז

הַשְּׁלַחְנוֹת שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה מְתַקְנּוֹת בְּהִיכָל אֶחָד. אֲשֶׁרִי חֶלְקוֹ שֶׁל אוֹתוֹ אָדָם שֶׁסְדוּר שְׁלַחְנוֹ
נִרְאֶה שֶׁם כְּרָאוּי, וְהַכֵּל עוֹמֵד מְתַקֵּן בְּלִי בּוֹשָׁה, אִישׁ כְּפִי כַחוֹ.